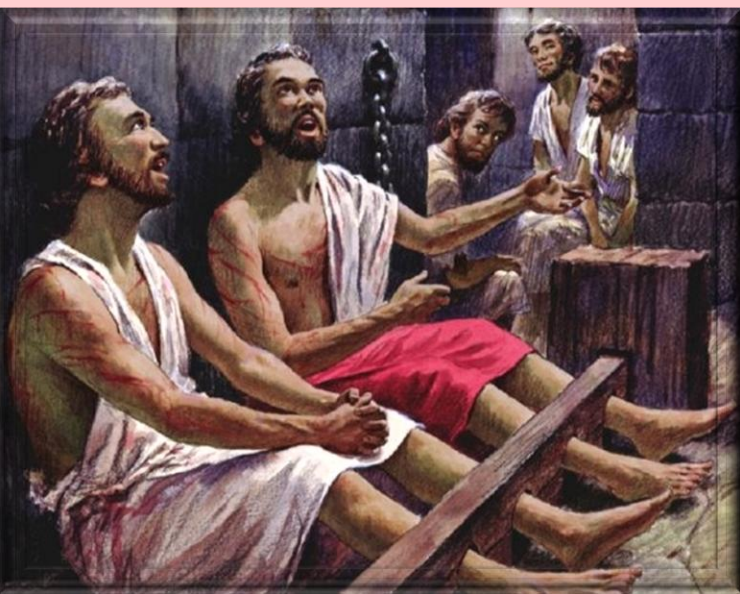
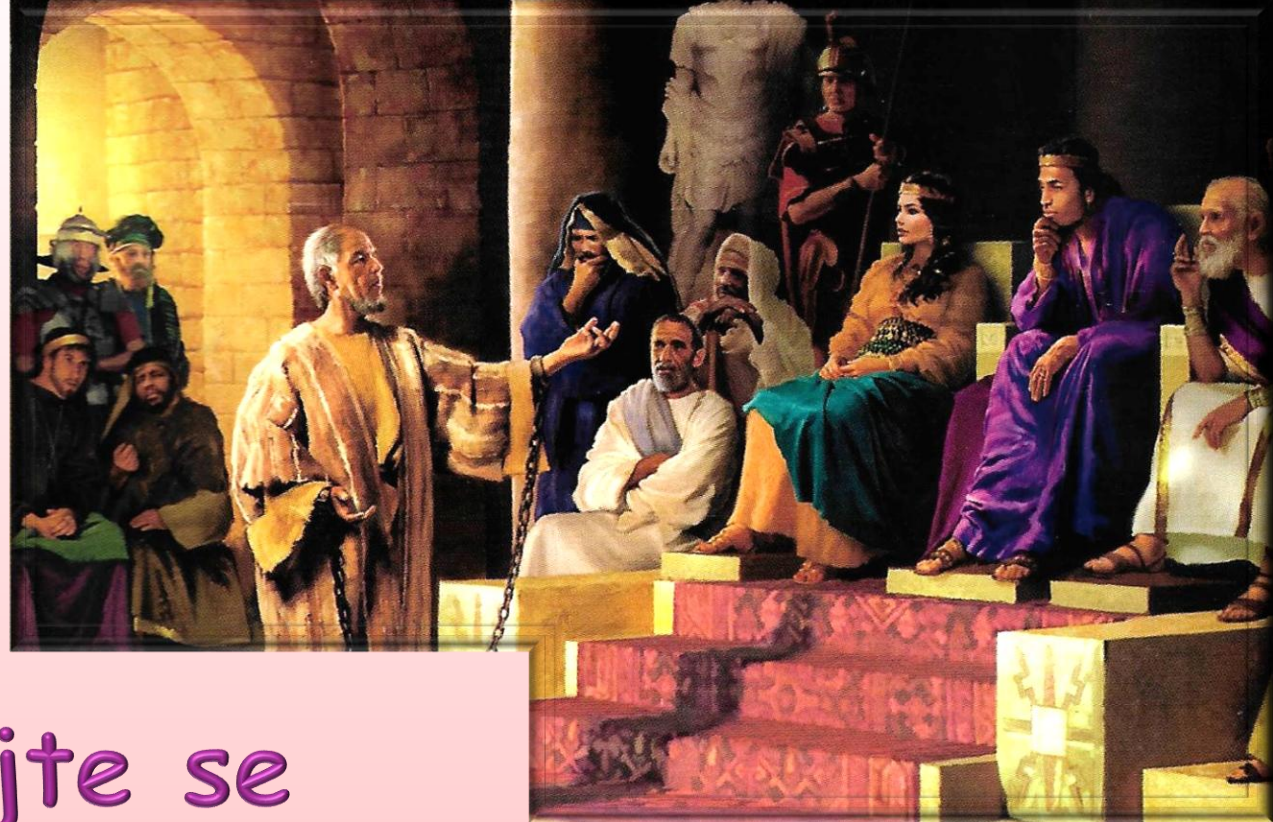

PRONÁSLEDOVÁNÍ, ALE NE OPUŠTĚNÍ

Lekce 1 od 28. prosince 2025 do 3. ledna 2026

“Radujte se
v Pánu vždycky,
znovu říkám,
radujte se!”

list Filipským 4,4

Během svého působení se Pavel snažil představit všem, kdo ho chtěli naslouchat, jediného schopného sjednotit nebe a zemi: Ježíše Krista, Spasitele.

Ve svých dopisech Filipským a Koloským se snažil přiblížit církev nebi a křesťany k sobě navzájem.

Tím nám ukázal, jak se může současná Boží církev spojit s nebem a naplnit poslání, které nám Ježíš dal na zemi.

➡➡➡ Autor listů:

➡➡ Pavel, vězeň Ježíše Krista.

➡➡ Pavel v poutech.

➡➡➡ Sbory – příjemci listů:

➡➡ Pavel ve Filipech.

➡➡ Pavel a Kolosy.

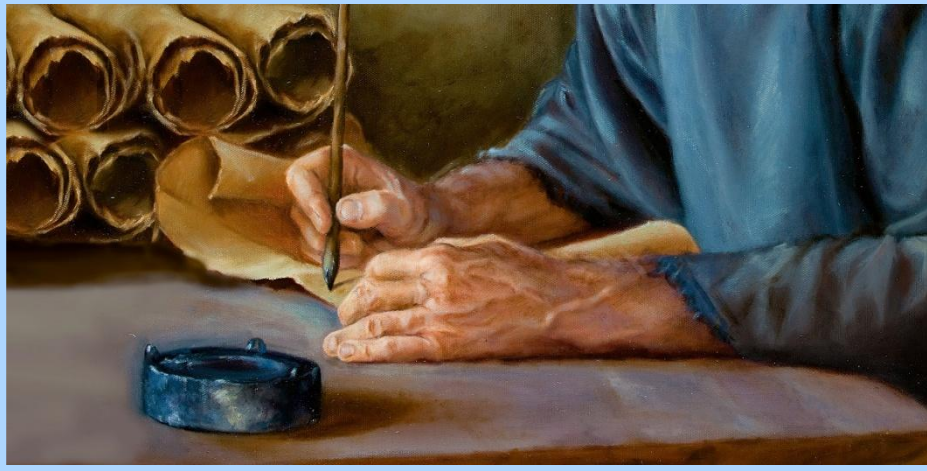
➡➡ Sbory ve Filipech a Kolosách.

AUTOR LISTŮ

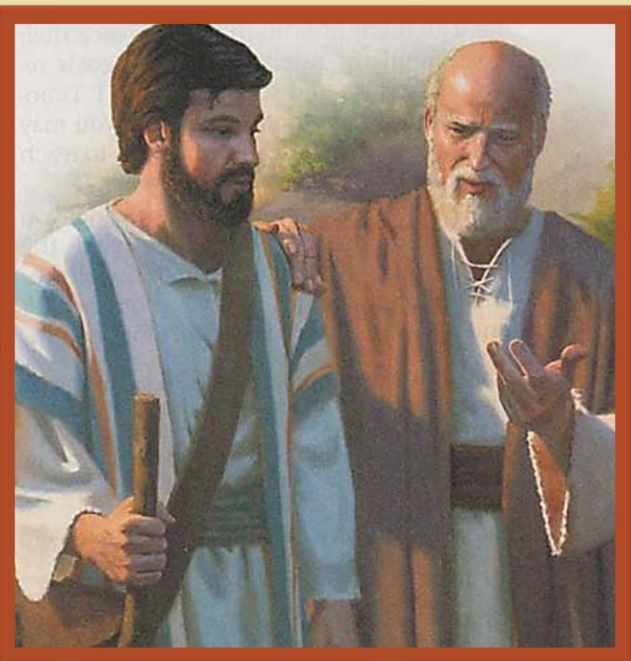
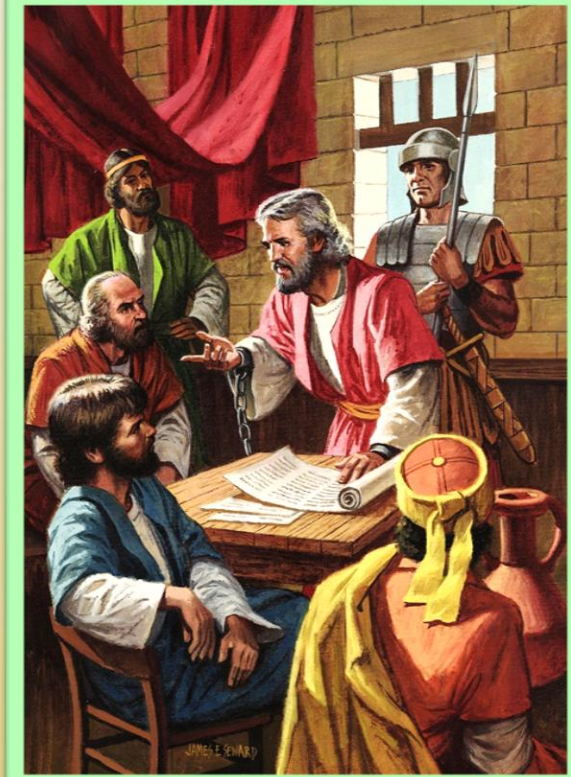

PAVEL, VĚZEŇ JEŽÍŠE KRISTA

“Pavel, vězeň Krista Ježíše, a bratr Timoteus Filemonovi, našemu milovanému spolupracovníku”
(list Filemonovi 1,1)

Během svého prvního věznění v Římě mezi lety 60 a 62 n. l. napsal Pavel nejméně pět listů: Efezským, Filipským, Koloským, Filemonovi a církvi v Laodiceji (který se k nám nedochoval).

Vzhledem k absenci vážných obvinění proti němu mu bylo dovoleno žít v pronajatém domě, který vždy hlídal římský voják (Skutky 28,16). To mu umožnilo pokračovat v kázání evangelia, dokonce i samotné pretoriánské gardě (list Filipským 1,13).

Když zkoumáme epištoly, vidíme, že Pavel měl mnoho spolupracovníků (list Koloským 4,7-14; list Filemonovi 23-24). Byl také v kontaktu s císařským domem (list Filipským 4,22).

Pavel doufal, že bude brzy propuštěn (Filemonovi 22), naději, kterou už při druhém věznění neměl (2. list Timoteovi 4,6).

PAVEL V POUTECH

“jehož jsem vyslancem i v okovech, a svobodně je zvěstovat, jak je mi uloženo” (list Efezským 6,20)

Od chvíle, kdy se rozhodl stát Kristovým vyslancem, nebyl Pavlův život snadný

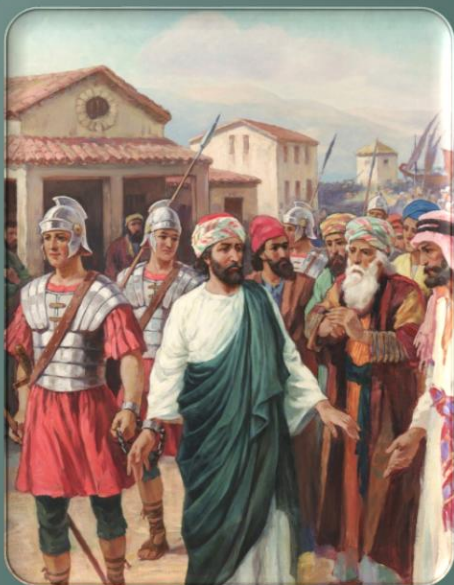
(2. list Korintským 6,4-5).

Bible zaznamenává pouze tři Pavlova uvěznění před jeho odvezením do Říma: ve Filipách (Skutky 16,22-24), v Jeruzalémě (Skutky 23,10) a v Cesareji (Skutky 23,33-35). Ale jistě jich bylo ještě několik (2. list Korintským 11,23).

Ve všech těchto obtížích se Pavel nikdy nepovažoval za bezmocného (2. Korintským 4:7-9). Protože nemohl svobodně kázat, stal se "vyslancem v řetězech"

(list Efezským 6,20).

Pavlův postoj nás učí, že když trpíme těžkostmi kvůli kázání evangelia, měli bychom plně důvěřovat Bohu. vždy mějte na paměti Jeho Slovo (2. list Timoteovi 2,15) a držte se Ducha svatého, Utěšitele, který nám dává sílu a odvahu (Zachariáš 4,6).

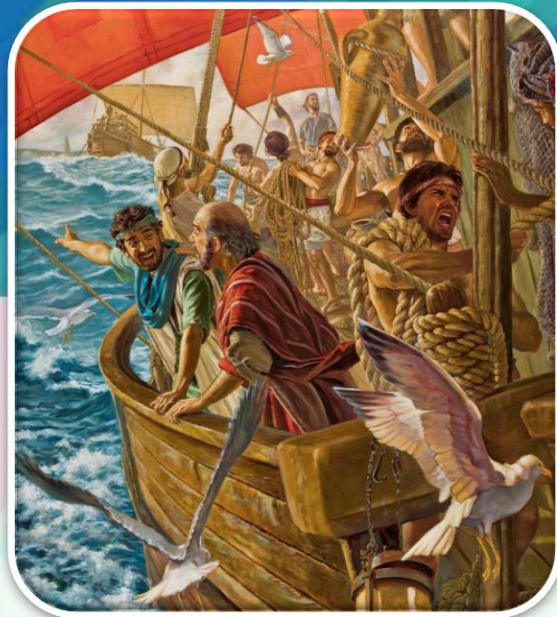
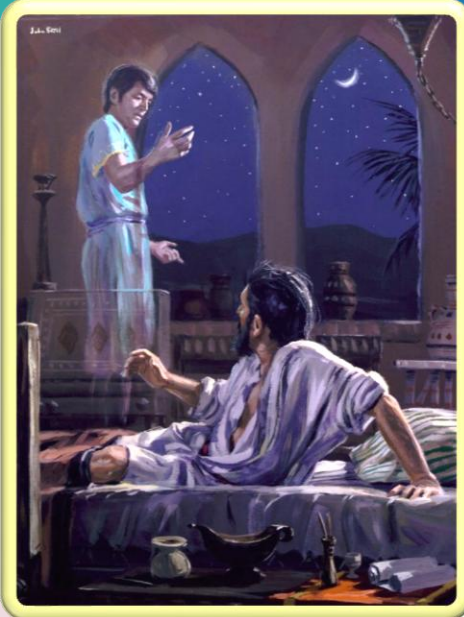

**SBORY –
PŘÍJEMCI LISTŮ**

“Apoštol Pavel cítil velkou odpovědnost za ty, kdo se díky jeho úsilí obrátili. Z celého srdce toužil, aby zůstali věrní, aby se jimi „mohl pochlubit v den Kristův, že... nadarmo neběžel, ani se nadarmo nenamáhal“ Filipským 2,16. Dělal si starosti o výsledek své služby. Měl pocit, že kdyby selhal při plnění svých povinností nebo kdyby s ním církev odmítla spolupracovat na záchraně lidí, mohlo by být ohroženo i jeho vlastní spasení”

(E. G. W.: Poslové naděje a lásky strana 120)

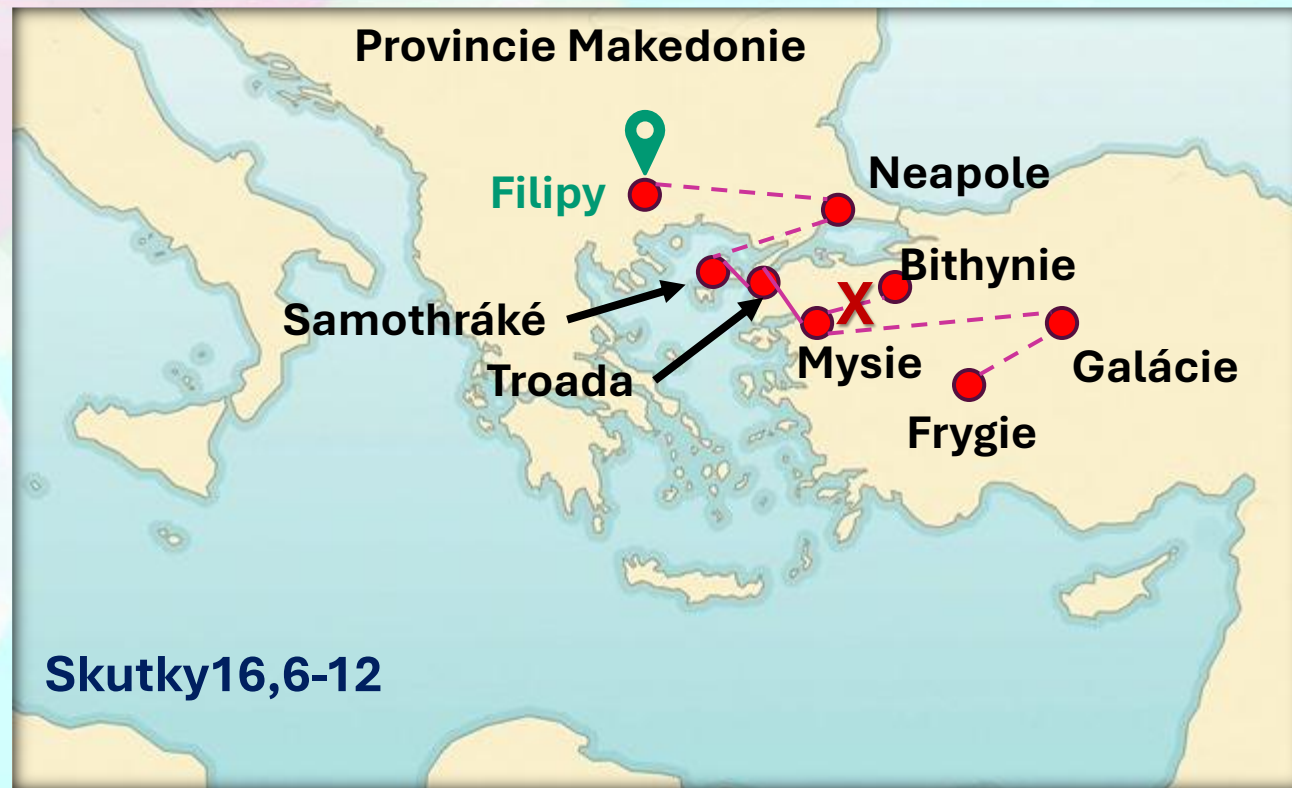

PAVEL VE FILIPECH

"Tam měl Pavel v noci vidění: Stanul před ním jakýsi Makedonec a velmi ho prosil: >Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!<" (Skutky 16,9)

Během své druhé misijní cesty se Pavlovy plány zvrty. Duch svatý řídil jeho kroky (Skutky 16,6-12):

- 1 Pavel odešel do Fhrygie (6a)
- 2 Ani tam, ani v Galácii nemohl kázat (6b)
- 3 Přijel do Mysie (7a)
- 4 Snažil se dostat do Bithynie, ale nemohl (7b)
- 5 Šel do Troady, kde měl vidění (8-10)
- 6 Plavil se na ostrov Samothráké (11a)
- 7 Odtud do Neapole (11b)
- 8 Nakonec dorazil do Filip (12)

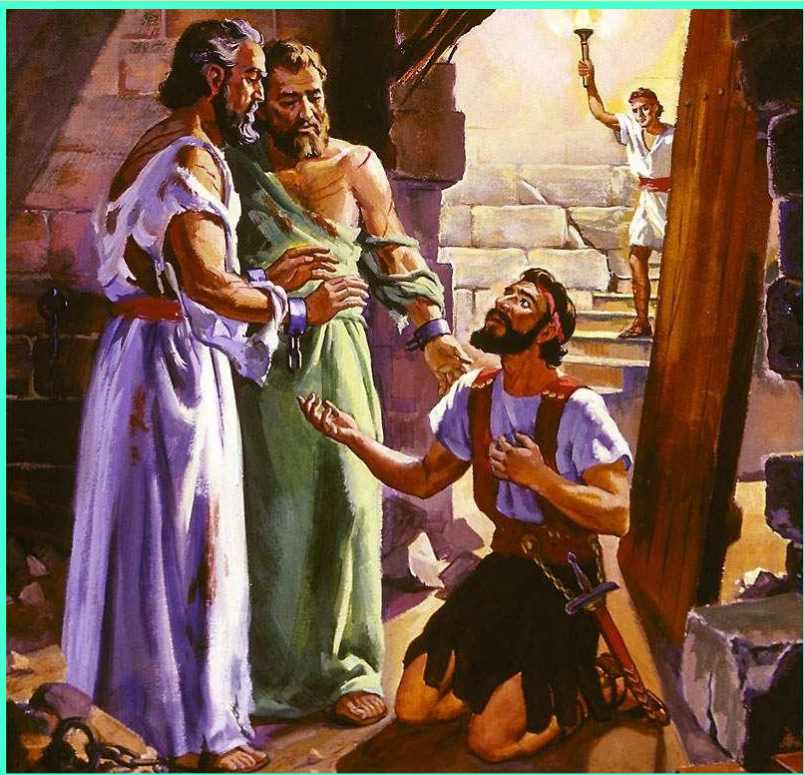
Filipy byl místem, které Duch svatý vybral k zahájení kázání evangelia v Evropě. Jako plnohodnotné římské město byly Filipy osvobozeny od placení daní a jeho obyvatelé měli římské občanství dané narozením.

PAVEL VE FILIPECH

"Tam měl Pavel v noci vidění: Stanul před ním jakýsi Makedonec a velmi ho prosil: >Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!<" (Skutky 16,9)

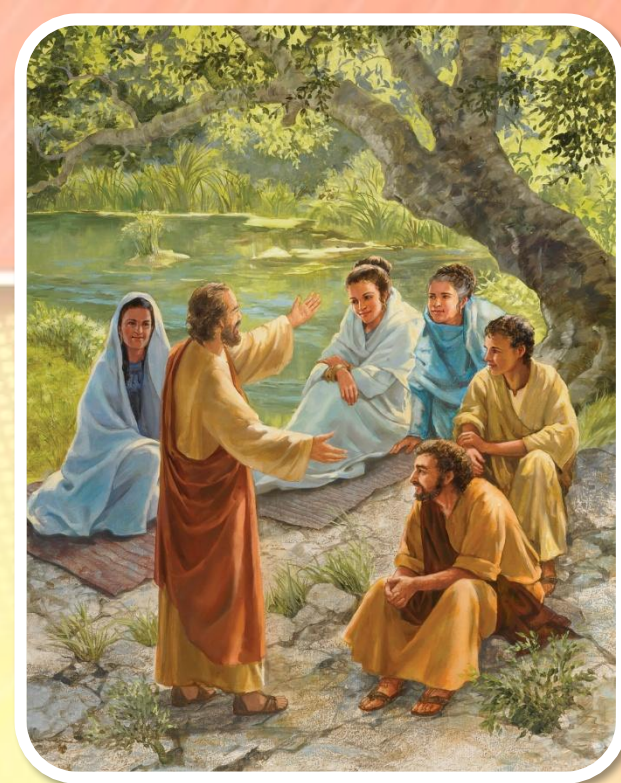
Paulovým zvykem po příjezdu do nového města bylo navštívit synagogu. Ale ve Filipách nebyla žádná synagoga! V sobotu našly místo k bohoslužbě a tam kázaly shromážděným ženám (Skutky 16,13).

Z tohoto setkání vzešla první evropská konvertitka: Lydie. Byla pokřtěna spolu s celou svou rodinou (Skutky 16,14-15).

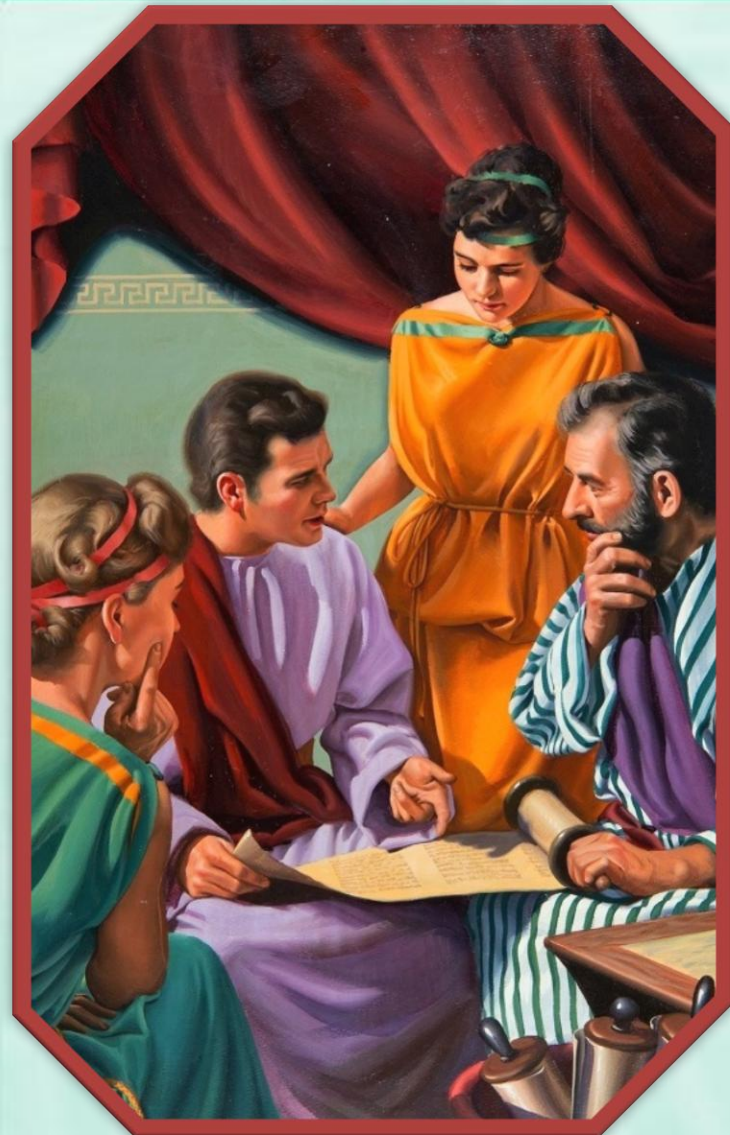
Ale nepřítel nezůstal stát na místě. Vyzýval věstkyni, aby předstírala, že podporuje Pavla, a zmátla lidem mysl (Skutky 16,16-17). Když byla dívka propuštěna, začaly problémy pro Pavla a Sílase (Skutky 16,18-24).

Výsledkem bylo obrácení žaláříka a jeho rodiny (Skutky 16,25-33). Není pochyb o tom, že evangelium vstoupilo do Evropy s mocí a vedením Ducha svatého.

PAVEL A KOLOSY

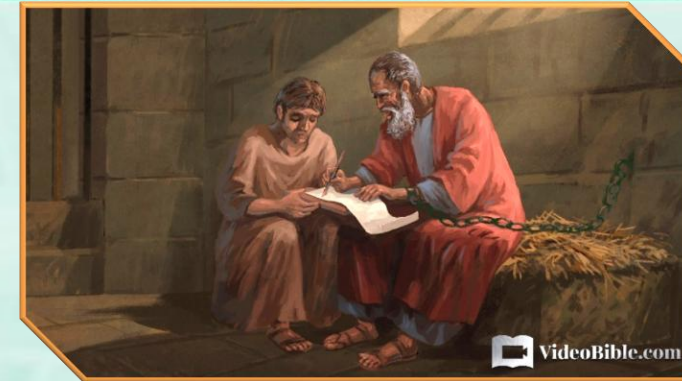
“Tak vás tomu učil Epafras, náš milovaný druh, jenž nás věrně zastupuje jako Kristův služebník”
(list Koloským 1,7)

Epafras byl Pavlovým společníkem během jeho věznění v Římě (Filemonovi 23). Rodák z Kolos (Koloským 4,12) byl tím, kdo do tohoto města přinesl evangelium (Koloským 1,7).

Kolosy byly město v provincii Frygie, poblíž Laodicee a Heriapolis, kde také kázal Epafras (Koloským 4,13). Žila zde velká židovská komunita. Jedním z nejvýznamnějších Židů, kteří tam žili, byl Filemon, Pavlův spolupracovník, v jehož domě se konal kostel (Filemonovi 1-2).

Jeden z Filemonových otroků, Onesimus, uprchl do Říma, kde přijal Ježíše skrze Pavla (Filemonovi 10-11). Tím, že vrátil Onesima jeho pánovi, Pavel ukázal, jaký by měl být vztah mezi pány a otroky, tedy mezi náčelníky a podřízenými (Filemonovi 12-17).

SBORY VE FILIPECH A KOLOSÁCH

“Pavel a Timoteus, služebníci Krista Ježíše, všem bratřím v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, i biskupům a jáhnům” (list Filipským 1,1)

Úvod do listů Filipským a Kolosanům, které jsou si velmi podobné, nám ukazuje dva důležité aspekty (Filipským 1,1; Koloským 1,1-2)

Pro Boha jsou členové církve svatí a věrní, navzdory svým chybám

V církvi existuje řád, jehož někteří členové mají větší autoritu a odpovědnost než jiní:

Pavel je apoštol, nejvyšší vůdce

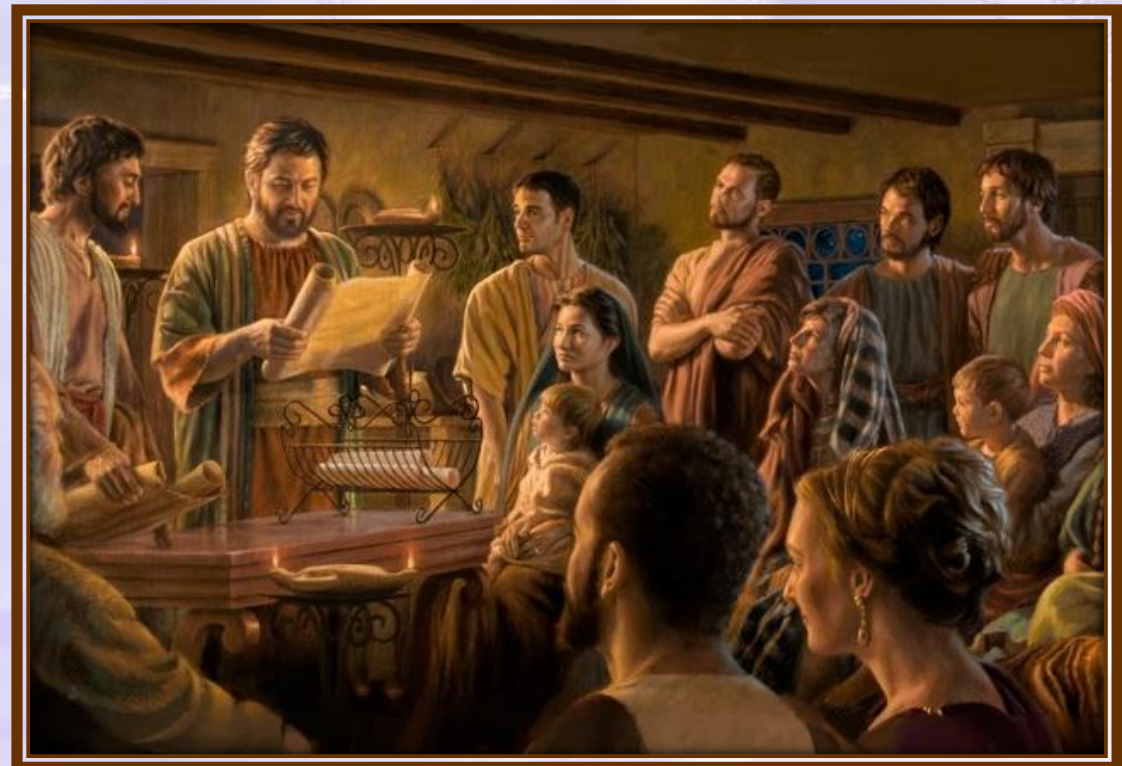
Timoteus je jeho kolega (pastýř)

Biskupové jsou místní vedoucí (starší)

Diakoni spravují kostel

Z vězení Pavel děkuje Filipánům za pomoc, kterou mu poslali (list Filipským 4,18).

Koloským posílá své kolegy, aby je utěšili (list Koloským 4,7-9).

“Zamyslete se na chvíli nad Paulovou zkušeností. Apoštol byl uvězněn a spoután v době, kdy se zdálo, že jeho práce je nejvíce potřebná k posílení trpící a pronásledované církve. Ale právě v tomto okamžiku Pán působil a vítězství, která dosáhl, byla vzácná.

Když Paul zřejmě mohl dělat méně, pravda se dostala do královského paláce. Nebyla to Paulova velkolepá kázání před těmito pozoruhodnými muži, ale jeho řetězy, které upoutaly jejich pozornost. Díky svému zajetí se apoštol stal dobyvatelem Krista. Trpělivost a pokora, s jakou se podrobil svému dlouhému a nespravedlivému věznění, tyto muže poháněly navzdory charakteru apoštola”